

**ДИРЕКТИВА 2002/20/ЄС ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ
від 7 березня 2002 року
про дозвіл електронних комунікаційних мереж та послуг
(Рамкова Директива)**

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ТА РАДА з об'єктивних, прозорих, недискримінаційних та пропорційних прав, умов та процедур.

Беручи до уваги Договір про заснування Європейської Спільноти, та зокрема, його статтю 95, (5) Ця Директива застосовується лише до надання прав на використання радіочастот, якщо таке використання включає надання комунікаційних мереж та послуг, звичайно за оплату. Самостійне використання радіо термінального обладнання, засноване на невиключному використанні особливих радіочастот користувачем та не пов'язане з економічною діяльністю, таке як використання діапазону частот, виділених для приватного та службового зв'язку радіоаматорами, не полягає у наданні електронних комунікаційної мережі або послуги та тому не охоплюється цією Директивою. Таке використання охоплюється Директивою 1999/5/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 9 березня 1999 року про радіообладнання та телекомунікаційне термінальне обладнання та взаємне визнання їхньої відповідності⁽⁴⁾

Беручи до уваги пропозицію Комісії⁽¹⁾,

Беручи до уваги висновок Економіко-соціального комітету⁽²⁾,

Діючи відповідно до процедури, закладеної в статті 251 Договору⁽³⁾,

Оскільки:

- (1) Результатом публічної консультації про огляд у 1999 році правових рамок для електронних комунікацій, як відображено в повідомленні Комісії від 26 квітня 2000 року, та дані, представлені Комісією у її повідомленні про п'ятий та шостий звіти про імплементацію регуляторного пакету телекомунікацій, було підтверджено необхідність у більш гармонізованому та менш складному регулюванні доступу на ринок електронних телекомунікаційних мереж та послуг в межах Спільноти;
- (2) Зближення між різними електронними комунікаційними мережами і послугами та їхніми технологіями вимагає створення системи дозволу, що охоплює всі порівняльні послуги подібного роду, безвідносно технологій, що використовуються;
- (3) Завдання цієї Директиви створити правові рамки для забезпечення свободи надання електронних комунікаційних мереж та послуг, що регулюється лише умовами, встановленими у цій Директиві та будь-які обмеження відповідно до статті 46(1) Договору, зокрема заходи стосовно державної політики, державної безпеки та охорони здоров'я.
- (4) Ця Директива охоплює дозвіл всіх електронних комунікаційних мереж та послуг незалежно від того чи надаються вони громадськості. Це важливо для забезпечення, щоб обидві категорії постачальників могли мати користь
- (5) Положення стосовно вільного переміщення систем умовного доступу та вільного надання захищених послуг, що ґрунтуються на таких системах, встановлені в директиві 98/84/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 20 листопада 1998 року про правовий захист послуг, що ґрунтуються на, або полягають у умовному доступі⁽⁵⁾. Тому дозвіл таких систем та послуг не потребує врегулювання цією Директивою.
- (6) Найменші складнощі системи дозволу вірогідно можуть використовуватися для дозволу надання електронних комунікаційних мереж та послуг для того, щоб стимулювати розвиток нових електронних комунікаційних послуг і пан-Європейських комунікаційних мереж та послуг та для дозволу постачальникам послуг та споживачам мати користь від позитивного ефекту масштабу єдиного ринку.
- (7) Такі цілі можуть бути краще досягнуті загальним дозволом усіх електронних комунікаційних мереж та послуг без вимоги будь-яких зовнішніх рішень або адміністративних актів від національних регуляторних органів та обмеженням будь-яких процедурних вимог лише до повідомлення. Якщо держави-члени вимагають повідомлення від постачальників електронних комунікаційних мереж або послуг, коли вони починають свою діяльність,
- (8) Такі цілі можуть бути краще досягнуті загальним дозволом усіх електронних комунікаційних мереж та послуг без вимоги будь-яких зовнішніх рішень або адміністративних актів від національних регуляторних органів та обмеженням будь-яких процедурних вимог лише до повідомлення. Якщо держави-члени вимагають повідомлення від постачальників електронних комунікаційних мереж або послуг, коли вони починають свою діяльність,

⁽¹⁾ ОВ С 365 Е, 19.12.2000, С. 230 та ОВ С 270 Е, 25.9.2001, С.182.

⁽²⁾ ОВ С 123, 25.4.2001, С. 55.

⁽³⁾ Висновок Європейського Парламенту від 1 березня 2001 року (ОВ С 277, 1.10.2001, С. 116). Спільна позиція Ради від 17 вересня 2001 року (ОВ С 337, 30.11.2001, С. 18) та Рішення Європейського Парламенту від 12 грудня 2001 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику). Рішення Ради від 14 лютого 2002 року.

⁽⁴⁾ ОВ L 91, 7.4.1999, С.10.

⁽⁵⁾ ОВ L 320, 28.11.1998, С.54.

- Вони можуть також вимагати підтвердження такого повідомлення, яке було зроблено шляхом будь-якого визнаного правовим поштового або електронного підтвердження отримання повідомлення. Таке підтвердження може у будь-якому разі не містити або не вимагати адміністративного акта національного регуляторного органу для якого має бути здійснено повідомлення.
- (9) Необхідно детально включати права та обов'язки підприємств згідно з загальними процедурами авторизації в такі авторизації для забезпечення рівних умов в межах Спільноти та полегшити транскордонні переговори про з'єднання між громадськими комунікаційними мережами.
- (10) Загальний дозвіл надає право підприємствам, які надають електронні комунікаційні мережі та послуги громадськості, робити з'єднання згідно з умовами Директиви 2002/19/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 17 березня 2002 року про доступ та з'єднання електронних комунікаційних мереж та пов'язаного оснащення (Директива про доступ)⁽¹⁾. Підприємства, які надають електронні комунікаційні мережі та послуги інші, ніж громадськості, можуть робити з'єднання на комерційних умовах.
- (11) Надання особливих прав може продовжувати бути необхідним для використання радіочастот та номерів, включаючи короткі коди, від національного плану нумерації. Права на номери можуть також бути розподілені за Європейським планом нумерації, включаючи, наприклад, віртуальний код країни "3883", який присвоюється державам-членам Європейського поштової та телекомунікаційної конференції(СЕРТ). Такі права використання не може бути обмежено за винятком, якщо це є неминучим з огляду на недостачу радіочастот та потребу забезпечити їхнє ефективне використання.
- (12) Ця Директива застосовується без порушення прямого призначення радіочастот постачальникам електронних комунікаційних мереж або послуг чи надання права на використання таких мереж або послуг. Такими суб'єктами можуть бути постачальники змісту радіо або телевізійного мовлення. Без порушення особливих критеріїв та процедур, ухвалених державами-членами для надання прав постачальникам послуг з змісту радіо або телевізійного мовлення на використання радіочастот, за дотримання завдань загального інтересу відповідно до права Спільноти, процедура для призначення радіочастот має у будь-якому разі бути об'єктивною, прозорою, недискримінаційною та пропорційною. Відповідно до прецедентного права Суду, будь-які національні обмеження прав, гарантованих статтею 49 Договору, мають бути об'єктивно обґрунтованими,
- пропорційними та не перевищувати те, що є необхідним для досягнення завдань загального інтересу, визначених державами-членами відповідно до права Спільноти. Відповідальність за виконання умов, прикріплених до права використання радіочастот та відповідних умов, прикріплених до загального дозволу має у будь-якому разі лежати на підприємстві, якому було надано право на використання радіочастот.
- (13) Як частина процедури подання заяви для надання прав на використання радіочастот, держави-члени можуть перевіряти чи заявник матиме можливість виконати умови, які прикріплені до таких прав. З цією метою від заявника може вимагатися надання необхідної інформації для підтвердження його здатності виконати ці умови. Якщо така інформація не надається, заявнику на право на використання радіочастот може бути відмовлено.
- (14) Держави-члени ані зобов'язані надавати, ані відмовляти у праві на використання номерів національного плану нумерації або прав на встановлення оснащення підприємствам іншим, ніж постачальники електронних комунікаційних мереж та послуг.
- (15) Умови, які можуть, стосуватися загального дозволу та особливих прав на використання, мають бути жорстко обмежені тим, що необхідно для забезпечення виконання вимог та зобов'язань згідно з правом Спільноти та національним правом відповідно до права Спільноти.
- (16) У разі, якщо електронні комунікаційні мережі та послуги не надаються громадськості, належить накласти менші та легші умови, ніж ті, що призначені для електронних комунікаційних мереж та послуг, які надаються громадськості.
- (17) Особливі обов'язки, які можуть покладатися на постачальників електронних комунікаційних мереж та послуг відповідно до права Спільноти, на підставі їхньої істотної ринковою влади, як визначено в Директиві 2002/21/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 7 березня 2002 року про спільні правові рамки для електронних комунікаційних мереж та послуг (Рамкова Директива)⁽²⁾, мають бути покладені окремо від загальних прав та обов'язків згідно з загальним дозволом.
- (18) Загальний дозвіл має містити лише умови, які є специфічними для електронно-комунікаційного сектора. На нього не можуть поширюватися умови,

⁽¹⁾ Див. сторінку 7 цього Офіційного вісника

⁽²⁾ Див. сторінку 33 цього Офіційного вісника

- які вже застосовуються на підставі іншого існуючого національного права, яке не є специфічним для електронно-комунікаційного сектора. Проте, національні регулятивні органи можуть інформувати операторів мережі та постачальників послуг про інше законодавство стосовно їхнього бізнесу, наприклад, шляхом посилання на їхній веб-сайт.
- (19) Вимогу публікувати рішення про надання прав на використання радіочастот або номерів, може бути виконано через оприлюднення цих рішень через веб-сайт.
- (20) Те саме підприємство, наприклад, кабельний оператор, може пропонувати як електронні комунікаційні послуги, такі як передача телевізійних сигналів, так і послуги, що не охоплюються цією Директивою, такі як комерціалізація пропозиції послуги звукового та телевізійного змісту мовлення, а також додаткові обов'язки можуть бути покладені на це підприємство стосовно його діяльності як постачальника або дистриб'ютора змісту, відповідно до положень, інших ніж ті, що містяться в цій Директиві, без порушення переліку умов, встановлених у Додатку до цієї Директиви.
- (21) Під час надання прав на використання радіочастот, номерів або прав на встановлення обладнання, відповідні державні органи можуть інформувати підприємства, яким вони надають такі права, про відповідні умови загального дозволу.
- (22) Якщо попит на радіочастоти в особливій сфері, перевищує їхню наявність, має проводитися доступна та прозора процедура для виділення таких частот для того, щоб уникнути будь-якої дискримінації та оптимізувати використання таких дефіцитних ресурсів.
- (23) Національні регулятивні органи мають забезпечувати, при встановленні критеріїв для конкурентних та порівняльних процедур відбору, щоб виконувалися завдання статті 8 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива). Тому це не буде суперечити цій Директиві, якщо застосування об'єктивних, недискримінаційних та пропорційних критеріїв відбору для сприяння розвитку конкуренції, виключатиме певні підприємства з конкурентних та порівняльних процедур відбору для особливої радіочастоти.
- (24) Якщо гармонізоване виділення радіочастот особливим підприємствам було погоджене на Європейському рівні, держави-члени мають суворо виконувати такі угоди під час надання прав на використання радіочастот національним планом використання частоти.
- (25) Постачальники електронних комунікаційних мереж та послуг можуть потребувати підтвердження їхніх прав згідно з загальним дозволом стосовно з'єднання та прав прокладання, зокрема для сприяння переговорам з іншими регіональними або місцевими органами управління або з постачальниками послуг в інших державах-членах. З цією метою національний регіональний орган має забезпечувати підприємства деклараціями або на їхній запит або альтернативно, як автоматична відповідь на повідомлення згідно з загальним дозволом. Такі декларації самі по собі не створюють ані передумов для набуття права ані будь-яких прав згідно з загальним дозволом або правом використання або реалізації таких прав, що залежать від декларації.
- (26) Якщо підприємства вважають, що їхні заяви про права на встановлення оснащення не були розглянуті відповідно до принципів, встановлених у Директиві 2002/21/ЄС (Рамкова Директива) або якщо винесення таких рішень зупинено на нерозумний строк, вони повинні мати право оскарження проти рішення або зупинки у таких випадках відповідно до цієї Директиви.
- (27) Санкції за не дотримання умов загального дозволу мають бути розмірними порушенню. Навіть за виняткових обставин, вони не можуть бути пропорційними припиненню або скасуванню права надання електронних комунікаційних послуг або права використовувати радіочастоти або номери, якщо підприємство не виконувало одну або більше умов згідно з загальним дозволом. Це застосовується без шкоди терміновим заходам, які можуть вживати регуляторні органи держав-членів у разі серйозних загроз державній безпеці або здоров'ю людей або економічним та оперативним інтересам інших підприємств. Ця Директива застосовується також без порушення будь-яких претензій між підприємствами щодо відшкодування згідно з національним правом.
- (28) Поширення обов'язків звітування та інформування на постачальників послуг може бути обтяжуючим, як для підприємства так і для відповідного національного регулятивного органу. Такі обов'язки тому мають бути пропорційними, об'єктивно обгрунтованими та обмеженими необхідною мірою. Не потрібно вимагати систематичного та постійного підтвердження виконання всіх умов згідно з загальним дозволом або пов'язаних із правом використання. Підприємства мають право знати мету, з якою надана ними інформація буде використовуватись. Надання інформації не може бути умовою доступу на ринок. З метою статистики повідомлення може вимагатися від постачальників електронних комунікаційних мереж або послуг, коли вони припиняють діяльність.

- (29) Ця Директива застосовується без шкоди обов'язкам держав-членів надавати будь-яку інформацію, необхідну для захисту інтересів Спільноти у контексті міжнародних угод. Ця Директива також застосовується без шкоди будь-яким обов'язкам щодо звітування згідно з законодавством, яке не є характерним для електронно-комунікаційного сектора, таке як право конкуренції.
- (30) Адміністративні витрати може бути покладено на постачальників електронних комунікаційних послуг для фінансування діяльності національного регуляторного органу з управління системою дозволу та для надання права використання. Такі витрати мають бути обмежені дійсними адміністративними витратами на таку діяльність. З цією метою має бути створена прозорість у прибутках та витратах національних регуляторних органів за допомогою річної звітності про загальну суму витрат, які збираються та адміністративні витрати, що виникають. Це дозволить підприємствам перевіряти збалансованість адміністративних витрат та зборів.
- (31) Системи адміністративних витрат не повинні спотворювати конкуренцію або створювати перешкоди для входження на ринок. Із запровадженням системи загального дозволу не буде більше можливим приписувати адміністративні витрати та пов'язані з цим збори окремим підприємствам, за винятком для надання права використання номерів, радіочастот та права встановлювати оснащення. Будь-яке застосування адміністративних зборів має відбуватися відповідно до принципів системи загального дозволу. Прикладом справедливої, простої та прозорої альтернативи для цього критерію приписування збору може бути оборот, пов'язаний з ключовим розподіленням. Якщо адміністративні витрати дуже низькі, збори за простою ставкою або збори, які поєднують базисну просту ставку з пов'язаним оборотом, мають також бути відповідними.
- (32) Крім адміністративних зборів, може встановлюватися плата за використання радіочастот та номерів, як інструмент для забезпечення оптимального використання таких ресурсів. Така плата не повинна перешкоджати розвитку новітніх послуг та конкуренції на ринку. Ця Директива застосовується без порушення мети для якої слугує плата за права використання. Така плата може, наприклад, використовуватися для фінансування діяльності національних регуляторних органів, яку не можуть охоплювати адміністративні збори. Якщо у разі конкурентних або порівняльних процедур відбору, плата за права використання радіочастот здійснюється повністю або частково одноразовою сумою, домовленості щодо виплати мають забезпечити, що така оплата на практиці не призведе до відбору на основі критерію, непов'язаного з метою забезпечення оптимального використання радіочастот. Комісія може публікувати на постійній основі
- вихідні дослідження стосовно найкращої практики для виділення радіочастот, присвоєння номерів або надання права проходу.
- (33) Держави-члени можуть потребувати зміни прав, умов, процедур, зборів та оплати, пов'язаних із загальними дозволами та права використання, якщо це об'єктивно виправдано. Про такі зміни має бути належним чином повідомлено своєчасно всім зацікавленим сторонам, надаючи їм адекватну можливість висловити свої точки зору стосовно будь-яких таких змін.
- (34) З метою прозорості необхідно, щоб постачальники послуг, споживачі та інші зацікавлені сторони мали легкий доступ до будь-якої інформації стосовно прав, умов, процедур, зборів, оплати та рішень щодо надання електронних комунікаційних послуг, права використання радіочастот та номерів, права встановлювати оснащення, національних планів використання частоти та національних планів нумерації. Національні регуляторні органи мають важливе завдання, яке полягає у наданні такої інформації та належному її зберіганні. Якщо такі права не належать до компетенції інших рівнів управління, національні регуляторні органи мають докласти зусиль до створення зручного для користувачів інструменту для доступу до інформації стосовно таких прав.
- (35) Належне функціонування єдиного ринку на основі національних режимів дозволу згідно з цією Директивою, має перевірятися Комісією.
- (36) Для досягнення одночасного застосування всіх елементів нових правових рамок для електронно-комунікаційного сектора, важливо, щоб процес національної трансформації цієї Директиви та врегулювання існуючих ліцензій з новими нормами відбувалися паралельно. Проте, у особливих випадках, якщо заміна дозволів, що існують на дату набрання чинності цією Директивою на загальний дозвіл та окремі права використання відповідно до цієї Директиви призведуть до збільшення обов'язків постачальників послуг, що здійснюють діяльність згідно з існуючим дозволом або зменшать їхні права, держави-члени можуть скористатися додатковими дев'ятьма місяцями з моменту застосування цієї Директиви для врегулювання таких ліцензій, якщо це не матиме негативної дії щодо прав та обов'язків інших підприємств.
- (37) Можуть виникати обставини, за якими скасування умови дозволу стосовно доступу до електронних комунікаційних мереж може створити серйозні складнощі для одного або більше підприємств, які мають користь з умови. У таких випадках подальші перехідні заходи можуть встановлюватися Комісією, за вимогою держави-члена.

(38) Оскільки завдання запропонованих дій, а саме гармонізація та спрощення електронно-комунікаційних правил та умов для дозволу мереж та послуг не можуть бути належним чином досягнуті державами-членами, та тому можуть, з підстав масштабу та ефективності, бути краще досягнуті на рівні Спільноти, Спільнота може вжити заходів відповідно до принципу субсидіарності, як встановлено в статті 5 Договору. Відповідно до принципу пропорційності, як встановлено у цій статті, це Директива не виходить за рамки того, що є необхідним для цих завдань,

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

Стаття 1

Мета та сфера застосування

1. Мета цієї Директиви сформувати внутрішній ринок електронних комунікаційних мереж та послуг, шляхом гармонізації та спрощення правил дозволу та умов, для полегшення їх надання в межах Спільноти.

2. Ця Директива застосовується до дозволів про надання електронних комунікаційних мереж та послуг.

Стаття 2

Визначення

1. Для потреб цієї Директиви, застосовуються визначення, зазначені у статті 2 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива) .

2. Застосовуються також такі визначення:

(a) "загальний дозвіл" означає правову структуру, створену державою-членом для забезпечення прав для надання електронних комунікаційних мереж та послуг та встановлює сектор спеціальних обов'язків, що можуть застосовуватись до всіх або особливих типів електронних комунікаційних мереж та послуг, відповідно до цієї Директиви;

(b) "неприпустима перешкода" означає перешкоду, яка наражає на небезпеку функціонування радіонавігаційної служби або інших рятувальних служб, або який іншим чином серйозно руйнує, перешкоджає або постійно перериває діяльність радіокомунікаційних служб відповідно до положень Спільноти або національних положень, які застосовуються.

Стаття 3

Загальний дозвіл електронних комунікаційних мереж та послуг

1. Держави-члени забезпечують свободу надавати електронні комунікаційні мережі та послуги, за умови

встановлених у цій Директиві. З цією метою, держави-члени не перешкоджають підприємству у наданні електронних комунікаційних мереж або послуг, за виключення, якщо це випливає з підстав, встановлених у статті 46(1) Договору.

2. На надання електронних комунікаційних мереж або надання електронних комунікаційних послуг може, без порушення обов'язків зазначених у статті 6(2) або права використання зазначеного у статті 5, поширюватися лише загальний дозвіл. Від відповідного підприємства може вимагатися надавати повідомлення, але не може вимагатися отримання остаточного рішення або будь-якого іншого адміністративного акта від національного регулятивного органу до реалізації права, яке випливає з дозволу. Після повідомлення, за потреби, підприємство може починати діяльність, за необхідності, за умови положень про права використання в статтях 5, 6 та 7.

3. Повідомлення, зазначене у пункті 2 не тягне за собою більш ніж звернення юридичної або фізичної особи до національного регулятивного органу прагнення почати надання електронних комунікаційних мереж або послуг та надання інформації, яка є потрібною для дозволу національного регулятивного органу внести до реєстру або переліку постачальників електронних комунікаційних мереж та послуги. Ця інформація обмежується лише необхідною для ідентифікаційних даних постачальника, таких як реєстраційні номери товариства, та контактні особи постачальника, адреса постачальника, короткий опис мережі або послуги, та приблизна дата початку діяльності.

Стаття 4

Мінімальний перелік прав, які випливають з загального дозволу

1. Підприємства, які отримали дозвіл відповідно до статті 3, повинні мати право:

(a) надавати електронні комунікаційні мережі та послуги;

(b) обґрунтовувати свою заяву щодо необхідності права встановлювати оснащення відповідно до статті 11 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива).

2. Якщо такі підприємства надають електронні комунікаційні мережі або послуги громадськості, загальний дозвіл має також надавати їм право на:

(a) переговори про з'єднання та, за доцільності, набуття доступу до або з'єднання від інших постачальників

доступних громадськості комунікаційних мереж та послуг, на які поширюється загальний дозвіл будь-де у Спільноті за умови та відповідно до Директиви 2002/19/ЄС (Директива про доступ);

(b) надання можливості призначити надання різних елементів універсальних послуг та/або охоплювати різні частини національної території відповідно до Директиви 2002/22/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 7 березня 2002 року про універсальні послуги та права користувачів, пов'язані з електронними комунікаційними мережами та послугами (Директива про універсальні послуги)⁽¹⁾.

Стаття 5

Права використання радіочастот та номерів

1. Держави-члени, за можливості, зокрема якщо ризик неприпустимої перешкоди є незначним, не встановлюють використання радіочастот за умови надання особистого права використання, але включають умови для користування такими радіочастотами до загального

дозволу.

2. За потреби надати особисті права використання радіочастот та номерів, держави-члени надають такі права за запитом будь-якому підприємству, що надає або використовує мережі або послуги за загальним дозволом, за умови положень статті 6, 7 та 11(1)(c) цієї Директиви та будь-які інші правила забезпечення ефективного використання цих ресурсів відповідно до Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива).

Без порушення особливих критеріїв та процедур, ухвалених державами-членами для надання права використання радіочастот постачальникам послуг змісту радіо або телевізійного мовлення з огляду на реалізацію завдань загального інтересу відповідно до права Спільноти, такі права використання мають надаватися через відкриті, прозорі та недискримінаційні процедури. Під час надання права використання, держави-члени визначають чи такі права можуть бути перенесені за ініціативою власника права, та за яких умов, у випадку радіочастот, відповідно до статті 9 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива). Якщо держави-члени надають права використання на обмежений період часу, тривалість має бути прийнятною щодо відповідної послуги.

3. Рішення про права використання мають ухвалюватися, повідомлятися та оприлюднюватися якнайшвидше після отримання заповненої заяви національним регулятивним органом, упродовж трьох тижнів у випадку номерів, що були присвоєні для спеціальних потреб в межах національного плану нумерації та протягом шести тижнів у випадку радіочастот, що були присвоєні для спеціальних потреб в межах національного

плану використання частоти. Останнє часове обмеження має застосовуватися без порушення будь-яких міжнародних угод, що застосовуються до використання радіочастот або орбітальних позицій.

4. Якщо було вирішено, після консультацій з зацікавленими сторонами відповідно до статті 6 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива), що права на використання номерів виняткової економічної вартості надаються шляхом конкурентних або порівняльних процедур відбору, держави-члени можуть продовжити максимальний період у три тижні ще на три тижні.

Стаття 7 застосовується стосовно конкурентних або порівняльних процедур відбору.

5. Держави-члени не обмежують кількість прав використання, які надаються, за винятком, якщо це необхідно для забезпечення ефективного використання радіочастот відповідно до статті 7.

Стаття 6

Умови, що стосуються загального дозволу та права використання радіочастот та номерів, та особливих обов'язків

1. На загальний дозвіл на надання електронних комунікаційних мереж та послуг та права використання радіочастот та права використання номерів можуть поширюватися лише умови, перелічені у частинах А, В та С Додатку відповідно. Такі умови мають бути об'єктивно обґрунтованими стосовно відповідних мереж та послуг, недискримінаційними, пропорційними та прозорими.

2. Особливі обов'язки, які можуть бути покладені на постачальників електронних комунікаційних мереж та послуг згідно з статтями 5(1), 5(2), 6 та 8 Директиви 2002/19/ЄС (Директива про доступ) та статтями 16, 17, 18 та 19 Директиви 2002/22/ЄС (Директива про універсальні послуги) або на таке призначення для надання універсальних послуг згідно з зазначеною Директивою мають бути юридично відокремлені від прав та обов'язків за загальним дозволом. З метою досягнення прозорості для підприємства, критерії та процедури щодо накладання таких особливих обов'язків на окремі підприємства мають бути зазначені у загальному дозволі.

3. Загальний дозвіл може містити лише умови, які є особливими для цього сектору та встановлені у Частині А Додатку та не повинні дублювати умови, які застосовуються до підприємства на підставі іншого національного законодавства.

4. Держави-члени не повинні дублювати умови загального дозволу, якщо вони надають право використання радіочастот або номерів.

⁽¹⁾ Див. сторінку 51 цього Офіційного вісника

Стаття 7**Процедура для обмеження кількості прав використання, що надаються для радіочастот**

1. Якщо держава-член зважує чи обмежувати кількість прав використання, що надаються для радіочастот, вона повинна *inter alia*:

(a) враховувати потребу максимізувати переваги для користувачів та полегшити розвиток конкуренції;

(b) надавати всім зацікавленим сторонам, включаючи користувачів та споживачів, можливість висловити свої точки зору щодо будь-якого обмеження відповідно до статті 6 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива);

(c) публікувати будь-яке рішення, яке обмежує надання права використання, зазначаючи його підстави;

(d) після визначення процедури, подавати заяви для права використання; та

(e) переглядати обмеження з розумним інтервалами або на розумний запит підприємств, яких це торкається.

2. Якщо держава-член дійде висновку, що можуть бути надані додаткові права використання радіочастот, такий висновок має публікуватися та подаються заяви для таких прав.

3. Якщо надання права використання радіочастот необхідно обмежити, держави-члени надають такі права на основі критерію відбору, який має бути об'єктивним, прозорим, недискримінаційним та пропорційним. Будь-який такий критерій відбору повинен враховувати виконання завдань статті 8 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива).

4. Якщо використовуються конкурентні та порівняльні процедури відбору, держави-члени можуть продовжити максимальний період у шість тижнів, зазначений у статті 5(3) наскільки це необхідно для забезпечення, щоб такі процедури були справедливими, розумними, відкритими та прозорими для всіх зацікавлених сторін, але не довше ніж на вісім місяців.

Ці часові обмеження мають застосовуватися без порушення будь-яких міжнародних угод, що застосовуються до використання радіочастот та координації супутників.

5. Ця стаття застосовується без передачі прав використання радіочастот відповідно до статті 9 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива).

Стаття 8**Погоджене розподілення радіочастот**

Якщо використання радіочастот було погоджене, умови доступу та процедури, які були ухвалені, та

підприємства для яких розподіляються радіочастоти, були відібрані відповідно до міжнародних угод та норм Спільноти, держави-члени надають право використання таких радіочастот відповідно до них. За умови, що всі національні умови щодо права використання відповідних радіочастот було задоволено у разі загальної процедури відбору, держави-члени не накладають будь-яких додаткових умов, додаткових критеріїв або процедур, які можуть обмежити, змінити або припинити коректне виконання загального розподілення таких радіочастот.

Стаття 9**Декларації на полегшення здійснення права встановлювати оснащення та права з'єднання**

За запитом підприємства, національні регулятивні органи, упродовж одного тижня, видають стандартизовані декларації, які засвідчують, за доцільності, що підприємство надало повідомлення згідно з статтею 3(2) та деталізують за яких обставин будь-яке підприємство, що надає електронні комунікаційні мережі або послуги за загальним дозволом має право застосовувати права встановлювати оснащення, вести переговори про з'єднання та/або отримувати доступ або з'єднання для полегшення реалізації таких прав, наприклад, на інших рівнях управління або стосовно інших підприємств. За доцільності, такі декларації можуть також видаватися як автоматична відповідь на повідомлення, зазначене у статті 3(2).

Стаття 10**Дотримання умови загального дозволу або права використання та особливих обов'язків**

1. Національні регулятивні органи можуть вимагати від підприємств, на яке поширюється загальний дозвіл або яке користується правами використання радіочастот або номерів, надавати інформацію, необхідну для перевірки виконання умов загального дозволу або права використання або особливих обов'язків, зазначених у статті 6(2), відповідно до статті 11.

2. Якщо національний регулятивний орган дійде висновку, що підприємство не виконує однієї або більше умов загального дозволу, або прав використання або особливих обов'язків, зазначених у статті 6(2), він повідомляє підприємство про такі висновки та дає підприємству розумну можливість висловити свою точку зору або усунути будь-які порушення протягом:
- одного місяця після повідомлення або
- у найкоротший строк, погоджений підприємством або оговорений національним регуляторним органом у разі повторення порушення, або

- тривалішого періоду, встановленого національним регулятивним органом.

3. Якщо відповідне підприємство не усуває порушення впродовж періоду, зазначеного у пункті 2, відповідний орган вживає відповідних та пропорційних заходів, спрямованих на забезпечення відповідності. У цьому відношенні держави-члени можуть уповноважувати відповідні органи накладати фінансові стягнення, за доцільності. Заходи та підстави на яких вони ґрунтуються мають повідомлятися відповідному підприємству впродовж одного тижня після їх ухвалення та обумовлювати розумний період для підприємства на виконання заходів.

4. Незважаючи на положення пунктів 2 та 3, держави-члени можуть уповноважувати відповідний орган накладати фінансові стягнення, за доцільності, на підприємства за невиконання положення про надання інформації відповідно до обов'язків, покладених згідно з статтею 11(1)(а) або (б) цієї Директиви або статтею 9 Директиви 2002/19/ЄС (Директива про доступ) упродовж розумного періоду, обумовленого національним регулятивним органом.

5. У разі серйозних та систематичних невиконань умов загального дозволу, права використання або особливі обов'язки, зазначені у статті 6(2), якщо заходи, спрямовані на забезпечення відповідності, як зазначено у пункті 3 цієї статті, національні регулятивні органи можуть заборонити підприємству продовжувати надавати електронні комунікаційні мережі або послуги або припинити, або скасувати права використання.

6. Незалежно від положень пунктів 2, 3 та 5, якщо відповідний орган має докази порушення умов загального дозволу, прав використання або особливих обов'язків, зазначених у статті 6(2), що представляють безпосередню та серйозну загрозу державній безпеці або охороні здоров'я або будуть створювати серйозні економічні або оперативні проблеми для інших постачальників або користувачів електронних комунікаційних мереж та послуг, він може вжити термінових тимчасових заходів для виправлення ситуації до досягнення остаточного рішення. Відповідному підприємству після цього надається можливість висловити свою точку зору та пропонувати будь-які заходи. За доцільності, відповідний орган може підтвердити тимчасові заходи.

7. Підприємства мають право оскаржувати заходи, вжиті згідно з цією статтею, відповідно до процедури, зазначеної у статті 4 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива).

Стаття 11

Інформація, яка вимагається за загальним дозволом, для прав використання та для особливих обов'язків

1. Без порушення обов'язків щодо інформування та звітування за національним законодавством іншим, ніж загальний дозвіл,

національні регулятивні органи можуть лише вимагати від підприємств надавати інформацію за загальним дозволом, для права використання або особливих обов'язків, зазначених у статті 6(2), яка є пропорційною та об'єктивно виправданою для :

(а) систематичної або вибіркової перевірки виконання умови 1 та 2 Частини А, умови 6 Частини В та умови 7 Частини С Додатку та виконання обов'язків, як зазначено у статті 6(2);

(б) вибіркової перевірки виконання умов, встановлених у Додатку, якщо було отримано скаргу або якщо національний регулятивний орган має інші підстави вважати, що умови не було виконано або у разі розслідування національним регулятивним органом, з його власної ініціативи ;

(с) процедур та оцінки клопотань для надання прав використання;

(д) публікації порівняльних оглядів якості та ціни послуг на користь споживачів;

(е) чітко визначений статистичних потреб;

(ф) аналізу ринку для потреб Директиви 2002/19/ЄС (Директива про доступ) або Директиви 2002/22/ЄС (Директива про універсальні послуги).

Інформація, зазначена у пунктах (а), (б), (д), (е) та (ф) першого підпункту не може вимагатися до або як умова доступу на ринок .

2. Якщо національні регулятивні органи вимагають від підприємств надавати інформацію, як зазначено у пункті 1, вони інформують їх про особливі потреби для яких ця інформація використовується.

Стаття 12

Адміністративні збори

1. Будь-які адміністративні збори, покладені на підприємства, які надають послугу або мережу за загальним дозволом або яким було надано право використання мають:

а) у підсумку, покривати лише адміністративні витрати, які виникають у ході управління, контролю та застосування схеми загального дозволу та прав використання та особливих обов'язків, як зазначено у статті 6(2), які можуть включати витрати на міжнародну співпрацю, гармонізацію та стандартизацію, аналіз ринку, моніторинг відповідності та інший ринковий контроль, а також постійну роботу, включаючи підготовку та застосування вторинного законодавства та адміністративних рішень, таких як рішення про доступ та з'єднання; та

(b) бути накладені на окремі підприємства у об'єктивний, прозорий та пропорційний спосіб, який мінімізує додаткові адміністративні витрати та супутні збори.

2. Якщо національні регулятивні органи накладають адміністративні збори, вони публікують щорічний огляд їхніх адміністративних витрат та загальну суму зібраних зборів. У світлі відмінностей між загальною сумою зборів та адміністративних витрат, мають бути зроблені відповідні коригування.

Стаття 13

Плата за права використання та права встановлювати оснащення

Держави-члени можуть дозволяти відповідному органу встановлювати плату за права використання радіочастот або номерів або права встановлювати оснащення над або під державною або приватною власністю, яка відображає потребу забезпечити оптимальне використання цих ресурсів. Держави-члени забезпечують, що така плата об'єктивно виправдана, прозора, недискримінаційна та пропорційна стосовно мети для якої вона призначена та враховують завдання статті 8 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива).

Стаття 14

Зміна прав та обов'язків

1. Держави-члени забезпечують, що права, умови та процедури стосовно загальних дозволів та права використання або права встановлювати оснащення може бути змінено лише у об'єктивно виправданих випадках та у пропорційний спосіб. Має надаватися повідомлення, яке у належний спосіб пояснює такі зміни, а також зацікавленим сторонам, включаючи користувачів та споживачів має бути дозволено упродовж достатнього часу висловити свої точки зору про запропоновані зміни, цей строк має складати принаймні чотири тижні, за виключенням виняткових обставин.

2. Держави-члени не обмежують або скасовують права встановлювати оснащення до закінчення періоду на який їх було надано, крім випадків, якщо це виправдано та, за доцільності, згідно з відповідними національними положеннями стосовно компенсації за скасування права.

Стаття 15

Публікування інформації

1. Держави-члени забезпечують, що вся відповідна інформація про права, умови, процедури, збори, плату та рішення стосовно загальних дозволів та прав використання публікуються та зберігаються у належний спосіб таким чином, щоб надати легкий доступ до цієї інформації всім зацікавленим сторонам.

2. Якщо інформація, зазначена у пункті 1 знаходиться на різних рівнях управління, зокрема інформація стосовно процедур та умов про права встановлювати оснащення, національний регулятивний орган докладає всіх розумних зусиль, маючи на увазі залучені витрати, для створення зручного для користувачів огляду всієї такої інформації, включаючи інформацію про відповідні рівні управління та відповідальні органи, для того, щоб полегшити клопотання на права встановлювати оснащення.

Стаття 16

Процедури перегляду

Комісія періодично переглядає функціонування національних систем дозволів та розвитку трансграничного надання послуг в межах Спільноти та подає звіт Європейському Парламенту та Раді, першого разу не пізніше ніж через три роки після дати застосування цієї Директиви, як зазначено у другому підпункті статті 18(1). З цією метою, Комісія може вимагати від держав-членів інформацію, яка має надаватися без затримки.

Стаття 17

Існуючі дозволи

1. Держави-члени приводять у відповідність до положень цієї Директиви дозволи, які вже існують на дату набрання чинності цією Директивою принаймні на дату застосування, зазначену у другому підпункті статті 18(1).

2. Якщо застосування пункту 1 призводить до зменшення прав або розширення обов'язків за дозволами, які вже існують, держави-члени можуть продовжити чинність таких прав та обов'язків принаймні на дев'ять місяців після дати застосування, зазначеної у другому підпункті статті 18(1), за умови, що це не перешкодить правам інших підприємств згідно з правом Спільноти. Держави-члени повідомляють про такі продовження Комісії та зазначають їх причини.

3. Якщо відповідна держава-член може довести, що скасування умови дозволу стосовно доступу до електронної комунікаційної мережі, яка була чинною до дати набрання чинності цієї Директиви, створює надзвичайні складнощі для підприємств, що мають користь від наданого доступу до іншої мережі, та якщо для цих підприємств не можливо провести переговори для досягнення нових угод на прийнятних комерційних умовах до дати застосування, зазначеної у другому підпункті статті 18(1), держави-члени можуть вимагати тимчасової пролонгації відповідної умови(умов). Такі вимоги мають передаватися найпізніше на дату застосування, зазначену у другому підпункті статті 18(1),

та мають визначити умову(умови) та період на який вимагається тимчасова пролонгація.

Держава-член інформує Комісію про підстави вимоги пролонгації. Комісія розглядає такий запит, беручи до уваги особливості ситуації в цій державі-члені та відповідного підприємства(в), та потребу забезпечити гармонізоване регулятивне довкілля на рівні Співтовариства. Вона приймає рішення задовольняти чи відхилити вимогу, та якщо вона вирішує задовольнити вимогу, про сферу дії та тривалість наданої пролонгації. Комісія повідомляє своє рішення відповідній державі-члену впродовж шести місяців після отримання клопотання про пролонгацію. Такі рішення публікуються в *Офіційному віснику Європейських Спільнот*.

Стаття 18

Транспозиція

1. Держави-члени ухвалюють та публікують закони, підзаконні акти та адміністративні положення, необхідні для відповідності цій Директиві до 24 липня 2003 року. Про це вони повідомляють Комісію.

Вони застосовують такі заходи з 25 липня 2005 року.

Якщо держави-члени ухвалюють такі заходи, вони повинні містити посилання на цю Директиву або супроводжуватись таким посиланням у разі їхньої офіційної публікації. Методи здійснення такого посилання встановлюються державами-членами.

2. Держави-члени передають Комісії текст положень національного права, які вони ухвалили у сфері, що охоплюється цією Директивою та будь-які відповідні зміни до цих положень.

Стаття 19

Набрання чинності

Ця Директива набирає чинності у день її публікації в *Офіційному віснику Європейських Спільнот*.

Стаття 20

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

Вчинено у Брюсселі, 7 березня 2002 року.

За Європейський Парламент

За Раду

Голова

Голова

P. Cox

J. C. Aparicio

ДОДАТОК

Умови, перелічені у цьому Додатку забезпечують максимальний перелік умов, які можуть бути поставлені до загальних дозволів (Частина А), прав використовувати радіочастоти (Частина В) та прав використовувати номери (Частина С), як зазначено у статті 6(1) та статті 11(1)(а).

А. Умови, які можуть бути прикріплені до загального дозволу

1. Фінансові внески у фінансування універсальних послуг відповідно до Директиви 2002/22/ЄС (Директива про універсальні послуги).
2. Адміністративні збори відповідно до статті 12 цієї Директиви.
3. Функціональна сумісність послуг та з'єднання мереж відповідно до Директиви 2002/19/ЄС (Директива про доступ).
4. Доступність номерів з національного плану нумерації до кінцевих користувачів, включаючи умови відповідно до Директиви 2002/22/ЄС (Директива про універсальні послуги).
5. Екологічні вимоги та вимоги до місцевого та регіонального планування, а також вимоги та умови, пов'язані з наданням доступу до або використання державної або приватної землі та умови, пов'язані з розподіленням та спільним використанням оснащення відповідно до Директиви 2002/22/ЄС (Рамкова Директива) та, включаючи за доцільності, будь-які фінансові або технічні гарантії, необхідні для забезпечення власного виконання інфраструктурних робіт.
6. Обов'язки щодо передачі відповідно до Директиви 2002/22/ЄС (Директива про універсальні послуги).
7. Захист особистих даних та таємниці приватного життя, що стосується електронно-комунікаційного сектора відповідно до Директиви 97/66/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 15 грудня 1997 року стосовно обробки особистих даних та захисту таємниці приватного життя у телекомунікаційному секторі⁽¹⁾.
8. Норми про захист прав споживачів, що стосуються електронно-комунікаційного сектора, включаючи умови відповідно до Директиви 2002/22/ЄС (Директива про універсальні послуги).
9. Обмеження стосовно передачі незаконного змісту, відповідно до Директиви 2000/31/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 8 червня 2000 року про певні правові аспекти послуг інформаційного суспільства, зокрема, електронну комерцію на внутрішньому ринку⁽²⁾ та обмеження стосовно передачі неприпустимого змісту, відповідно до статті 2а(2) Директиви Ради 89/552/ЄЕС від 3 жовтня 1989 року про координацію певних положень, встановлених законом, підзаконним актом або адміністративним положенням у державах-членах стосовно здійснення телевізійної діяльності⁽³⁾.
10. Інформація, яка передбачена згідно з процедурою повідомлення, відповідно до статті 3(3) цієї Директиви та для інших потреб, які включені до статті 11 цієї Директиви.
11. Дозвіл законного прослуховування від компетентних національних органів, відповідно до Директив 97/66/ЄС та Директиви 95/46/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 24 жовтня 1995 року про захист осіб стосовно обробки особистих даних та про вільне переміщення таких даних⁽⁴⁾.
12. Умови використання під час крупних аварій для забезпечення зв'язку між рятувальними службами та органами та мовлення для громадськості.
13. Заходи стосовно обмеження впливу на громадськість електромагнітних полів, викликаних електронними комунікаційними мережами відповідно до права Спільноти.
14. Обов'язки доступу, інші ніж ті, що передбачені у статті 6(2) цієї Директиви, що застосовуються до підприємств, які надають електронні комунікаційні мережі або послуги, відповідно до Директиви 2002/19/ЄС (Директива про доступ).

⁽¹⁾ ОВ L 24, 30.1.1998, С. 1.

⁽²⁾ ОВ L 178, 17.7.2000, С. 1.

⁽³⁾ ОВ L 298, 17.10.1989, С. 23. Директива, зі змінами, внесеними Директивою 97/36/ЄС Європейського Парламенту та Ради (ОВ L 202, 30.7.1997, С. 60).

⁽⁴⁾ ОВ L 281, 23.11.1995, С. 31.

15. Збереження цілісності громадських комунікаційних мереж відповідно до Директиви 2002/19/ЄС (Директива про доступ) та Директиви 2002/22/ЄС (Директива про універсальні послуги), включаючи умови запобігання електромагнітних перешкод між електронними комунікаційними мережами та /або послугами відповідно до Директиви Ради 89/336/ЄЕС від 3 травня 1989 року про зближення законів держав-членів стосовно електромагнітної сумісності ⁽¹⁾.

16. Захист безпеки громадських мереж від недозволеного доступу відповідно до Директива 97/66/ЄС.

17. Умови для використання радіочастот, відповідно до статті 7(2) Директиви 1999/5/ЄС, якщо таке використання не поширюється на надання окремого права використання відповідно до статті 5(1) цієї Директиви.

18. Заходи для забезпечення відповідності стандартам та/або специфікаціям, зазначеним у статті 17 Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива).

В. Умови, які можуть бути висунуті до права використання радіочастот

1. Зазначення послуги або типу мережі, або технології для яких було надано права використання частоти, за доцільності, виключного використання частоти для передачі особливого змісту або особливих аудіовізуальних послуг.

2. Ефективне та раціональне використання частот відповідно до Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива), включаючи, за доцільності, рамки вимог.

3. Технічні та експлуатаційні умови, необхідні для уникнення неприпустимих перешкод та для обмеження впливу на громадськість електромагнітних полів, якщо такі умови відрізняються від тих, що включені до загального дозволу.

4. Максимальна тривалість відповідно до статті 5 цієї Директиви, за умови будь-яких змін у національному плані використання частоти.

5. Передача права з ініціативи власника права та умови для такої передачі відповідно до Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива).

6. Використання плати відповідно до статті 13 цієї Директиви.

7. Будь-які зобов'язання, які виконало підприємство, набуваючи право користування у ході конкурентної або порівняльної процедури відбору.

8. Обов'язки згідно з відповідними міжнародними угодами стосовно використання радіочастот .

С. Умови, які можуть бути висунуті до права використання номерів

1. Зазначення послуги для якої використовуватиметься номер, включаючи будь-які вимоги, пов'язані з наданням такої послуги .

2. Ефективне та раціональне використання номерів відповідно до Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива).

3. Вимоги щодо портативності номерів відповідно до Директиви 2002/22/ЄС (Директива про універсальні послуги).

4. Обов'язок надавати громадськості інформацію про реєстр абонентів для потреб статей 5 та 25 Директиви 2002/22/ЄС (Директива про універсальні послуги).

5. Максимальна тривалість відповідно до статті 5 цієї Директиви, за умови будь-яких змін у національному плані нумерації.

6. Передача права з ініціативи власника права та умови для такої передачі відповідно до Директиви 2002/21/ЄС (Рамкова Директива).

7. Використання плати відповідно до статті 13 цієї Директиви.

8. Будь-які зобов'язання, які виконало підприємство, набуваючи право користування у ході конкурентної або порівняльної процедури відбору.

9. Обов'язки згідно з відповідними міжнародними угодами стосовно використання номерів.

⁽¹⁾ ОВ L 139, 23.5.1989, С. 19. Директива, зі змінами, внесеними Директивою 93/68/ЄЕС (ОВ L 220, 30.8.1993, С. 1).